Dünyanın Proleterleri ve Ezilen Halkları Birleşelim!

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM-MAOİZM!

Ortak Deklarasyon

Büyük Marksist Öğretmen Yoldaş Mao Tse-tung'un 130. Doğum Yıldönümü Vesilesiyle

YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM-MAOİZM!

Ortak Deklarasyon

Büyük Marksist Öğretmen Yoldaş Mao Tse-tung'un 130. Doğum Yıldönümü Vesilesiyle

Dünyanın Proleterleri ve Ezilen Halkları Birleşelim!

Büyük Marksist öğretmen Mao Tse-tung Yoldaş'a 130. Doğum Yıldönümü vesilesiyle saygılarımızı sunalım. Sömürü ve baskıdan arınmış yeni bir toplum ve gericilerle kahramanca savaşan Sosyalizm-Komünizm için devrimci mücadelede hayatlarını ortaya koyan dünyanın dört bir yanındaki ezilen halkların kahraman kızlarına ve oğullarına devrimci saygılarımızı sunalım.

Ortak deklarasyonun amacı, ulusal kurtuluş hareketlerinin, geniş anti-emperyalist hareketlerin, kapitalist-emperyalist ülkelerdeki proleter Sosyalist devrimlerin ve Yeni Demokratik devrimlerin ilerletilmesinde Marksizm-Leninizm-Maoizm'in itibarını ve gerekliliğini yüceltmektir. Bu vesileyle, büyük Marksist öğretmen Mao Yoldaş'ın koruduğu, geliştirdiği ve zenginleştirdiği Marksizm-Leninizm bilimi olmaksızın devrim ve Sosyalist inşanın mümkün olmadığını kavramak önemlidir. Uluslararası proletaryanın en parlak önderleri Marx, Engels, Lenin, Stalin ve Mao Tse-tung Marksizm-Leninizm-Maoizm'in çerçevesini çizmişlerdir. Maoizm'i Marksizm-Leninizm'in niteliksel, yeni ve üçüncü yüksek aşaması olarak kabul ettik. Marksizm-Leninizm-Maoizm en ileri teoridir. Mao Tse-tung Yoldaş'ın 130. Doğum Yıldönümü vesilesiyle, uluslararası proletaryaya ve dünyanın ezilen halklarına Marksizm-Leninizm-Maoizm'in bize rehberlik eden ideoloji olduğunu kararlılıkla ilan edelim.

Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!

Marksizm aktif bir bilimdir, cansız bir dogma değildir. Pratikle canlı bir ilişki içindedir ve ona katkıda bulunur. Sınıf mücadelesinin, üretim mücadelesinin ve bilimsel deneyin gelişim süreci içinde sürekli gelişir ve zenginleşir. Marksizmin (Leninizm-Maoizm) ideolojisi, teorisi ya da bilimi, yaklaşık 175 yıldır tüm ülkelerde ve tüm sektörlerde yaşanan sınıf mücadelesi deneyimlerinin bir sentezidir. Bu, felsefe, politik ekonomi ve bilimsel sosyalizm ya da proleter sınıf mücadelelerinin kapsamlı bir bütünüdür.

Marx, Engels, Lenin, Stalin ve Mao onu sınıf mücadelesinin ocağından ve son 175 yıldır burjuva ideolojisine, revizyonizme ve onun yansımalarına ve diğer çeşitli yabancı akımlara karşı teorik mücadele içinde geliştirdiler. MLM, uluslararası proletaryanın ve sömürülen halkların elinde yenilmez bir silahtır. Proletaryanın dünyayı anlamasına, devrim yapmasına ve değiştirmesine yardımcı olan bir silahtır. Uluslararası Komünist Hareket içinde devrimci pratik sürecinde sürekli geliştirilen ve zenginleştirilen canlı bir bilimsel ideolojidir.

"Marksizm-Leninizm-Maoizm, proletaryanın dünyayı anlamasını ve onu devrim yoluyla değiştirmesini sağlayan yenilmez bir silahtır. Evrensel olarak uygulanabilir, yaşayan ve bilimsel bir ideolojidir, sürekli olarak gelişmekte ve devrim yapmadaki uygulamalarıyla ve genel olarak insan bilgisinin ilerlemesiyle daha da zenginleşmektedir. Marksizm-Leninizm-Maoizm her türlü revizyonizmin ve dogmatizmin düşmanıdır. Tümüyle güçlüdür çünkü doğrudur." **-'Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm, 'DEH'in 1993 Belgesi'nden.'**

Karl Marx - Marksizm

Karl Marx, yakın çalışma arkadaşı Frederick Engels ile birlikte diyalektik materyalist felsefeyi bir yöntem ve bakış açısı olarak geliştirdi. Toplumsal gelişmenin hareket kurallarını bilmek için diyalektik yöntemi uyguladılar. Bu, Diyalektik Materyalizmdir. Marx, sınıf çelişkileri ve sömürünün kökeni de dahil olmak üzere kapitalizmin hareket kurallarını gün ışığına çıkarmış, sömürünün temeli olan artı değeri teorileştirmiş ve politik ekonomi teorisini geliştirmiştir. Sınıf mücadelesi teorisine bağlı olarak bilimsel sosyalizmi geliştirdi. Proleter sınıf mücadelesinin strateji ve taktiklerine yön veren ilkeleri formüle etti. *"Filozoflar dünyayı sadece çeşitli şekillerde yorumlamışlardır; önemli olan onu değiştirmektir"* dedi.

Marx, insanlığın yüzyıllar boyunca edindiği bilgileri sentezlemiştir. Temelde Alman geleneksel felsefesinin, İngiliz geleneksel politik ekonomisinin ve Fransız devrimci sınıf mücadelesi teorisinin ve Sosyalist teorilerin rasyonel konularına dayanan Marx, tarihle ilgili diyalektik materyalist kavramı icat etti. İnsanın özünü toplumsal ilişkilerin varlığı olarak tanımladı.

Ünlü metni 'Kapital'de emeğin değeri teorisini açıkladı. Çelişki kuralına bağlı olarak Marx, kapitalizmdeki temel çelişkiyi buldu. Kapitalist krizleri, kapitalizmdeki temel çelişkinin bir başka tezahürü olarak açıkladı. Marx ve Engels, proletaryanın en devrimci toplumsal sınıf ve toplumsal gelişmenin itici gücü olarak ortaya çıktığını fark ettiler. Ücretli kölelikten kurtuluş sürecinde proletarya tüm toplumu her türlü sınıfsal sömürü ve baskıdan kurtaracak ve sınıfsız topluma doğru ilerleyecektir. Bunun için de kendi ileri örgütünü, yani Proletarya Partisini kurması gerektiğinin farkına vardılar ve bunun için çalıştılar.

Sınıflı toplumda üretim güçleri ile üretim ilişkileri arasındaki çelişkinin sınıf çelişkisi olarak yansıdığını ve sınıflı toplumun tarihinin sınıf mücadeleleri tarihi olduğunu anlatmışlardır. Marksizm, insanlık tarihinde büyük değişimlerin yaşandığı ve birkaç batılı kapitalist devletin dünya üzerinde hegemonya kurduğu dönemlerde doğmuştur. Marx ve Engels, Komünist Partilerin ve Birinci Enternasyonal'in kurulmasında ve yönlendirilmesinde önemli bir rol oynamışlardır. *"Bütün Ülkelerin İşçileri, Birleşin!"* dediler ve çeşitli ülkelerin işçilerine uluslararası bir perspektif ve yoldaşça dayanışma sağladılar.

Marx ve Engels, insan toplumunun köleci toplumdan Komünizme uzanan gelişim sürecinde devletin nasıl doğduğunu, geliştiğini ve sönümlendiğini anlattılar. Marx ve Engels, tüm küçük burjuva ütopik Sosyalist teorileri yenilgiye

uğratmış ve bilimsel sosyalizmin ilkelerini sağlam bir şekilde kurmuşlardır. Marksist yöntem, sıradan bilimden devrimci strateji ve taktiklere kadar neredeyse tüm bilimleri anlamak ve geliştirmek için kabul edilmiştir.

Marx tarafından geliştirilen devrimci perspektif, siyasi teori ve diyalektik yöntem, proleter bilimsel ideolojinin gelişimindeki ilk büyük kilometre taşını temsil eder.

V.I. Lenin - Leninizm

Lenin, emperyalizm çağının tarihsel koşullarında Sosyalist devrimin alevleri arasında Marx ve Engels'in devrimci öğretilerini miras aldı. Onlar bu öğretileri sıkı sıkıya korudular. Leninizm, emperyalizm ve proleter devrimler çağına ilişkin Marksizm'dir. Lenin yoldaş, Marksizmin üç bileşenini zenginleştirmek için büyük katkılarda bulunmuştur. Proletarya partisi, devrimci şiddet, devlet, proletarya diktatörlüğü, emperyalizm, köylü sorunu, kadın sorunu, milliyet sorunu, Dünya Savaşı ve proleter sınıf mücadelesi taktikleri anlayışını çok daha ileri bir aşamaya taşımıştır.

Lenin tarafından geliştirilen materyalizm teorisi ve onun madde tanımı, Marksist felsefi materyalizmin temellerini daha da güçlendirdi. Lenin'in muhteşem emperyalizm analizi Marksizm'e büyük bir katkıdır. Kapitalizmin tekel öncesi kapitalist aşamadan tekelci aşamaya dönüşümünü ve kapitalizmin bu en yüksek aşamasının nasıl savaşlara ve devrimlere yol açtığını bilimsel olarak açıklamıştır. Emperyalist savaşın, kapitalizmin en yüksek ve son aşaması olan emperyalist politikanın devamı olduğuna işaret etti. Bu nedenle, bunun proleter devrimin şafağı olduğunu söyledi.

Lenin yoldaşın bir diğer büyük katkısı da proletaryanın burjuva devlet mekanizmasını mutlaka yıkması ve yerine proletarya diktatörlüğünü kurması gerektiğini vurgulamasıydı.

Kapitalizm çeşitli ülkelerde eşitsiz bir şekilde gelişmiş olduğundan, Sosyalizm ilk olarak bir ya da birkaç ülkede emperyalist zincirin zayıf bir halkasında gerçekleştirilir. Kapitalist ülkeler hala var olacaktır. Bunlar emperyalistlerin yeni gelişen Sosyalist devletlere karşı harekete geçmelerine neden olacaktır. Sosyalist devletler korunmalı ve Dünya Sosyalist Devrimi başarılmalıdır. Bu nedenle mücadele uzun sürecektir. Lenin Yoldaş bu anlayışı sağlamıştır.

Parti örgütlenmesine gelince şöyle demiştir. Parti çok geniş bir üye ağına ve Profesyonel Devrimcilerden oluşan bir çekirdeğe sahip olmalıdır. Böyle bir siyasi parti mutlaka halkla kaynaşmalı ve tarihin inşasında halkın yaratıcı inisiyatifine büyük önem vermelidir.

Milliyet Sorununa ilişkin Leninist anlayış niteliksel olarak daha yüksek bir aşamadır. Lenin Yoldaş, tüm milliyetlerin tam eşitlik hakkına, ayrılma dahil kendi kaderini tayin hakkına ve nihayetinde tüm milliyetlerden oluşan bir federasyon kurma hakkına sahip olduğunu açıklamıştır. Ulusal ve sömürge sorununun dünya proleter devrimindeki genel sorunun nasıl ayrılmaz bir parçası olduğunu açıkladı.

Lenin Yoldaş'ın ulusal ve sömürge tezine göre, proleter devrimci hareketler ve kapitalist ülkelerin sömürgeleri ulusal kurtuluş hareketleriyle ittifak yapmalıdır. Bu ittifak hem sömürgeleri hem de bağımlı ülkelerdeki emperyalist, feodal ve komprador burjuva gerici güçlerin ittifakını yok edebilir. Dolayısıyla, sonuçta kaçınılmaz olarak tüm dünyada emperyalist sisteme son verecektir.

Lenin Yoldaş savaşın bitiminden hemen sonra Üçüncü Enternasyonal'i kurdu. Onu emperyalizme karşı mücadelede uluslararası proletaryanın güçlü bir silahı haline getirdi.

Marksizm kapitalizmin görece barışçıl bir şekilde geliştiği dönemin teorisiyken, Leninizm emperyalizm ve proleter devrimler çağına ilişkin teoridir.

Lenin'in yakın çalışma arkadaşı olan Stalin Yoldaş, Marksizm-Leninizm'i yaratıcı bir şekilde uygulamış, korumuş ve geliştirmiştir. Yoldaş Lenin'in ölümünden sonra otuz yıl boyunca Uluslararası Komünist Harekete önderlik etti. İkinci Dünya Savaşı sırasında Hitler faşizmine karşı kazanılan zaferde muhteşem bir rol oynamıştır.

Stalin, Troçkistler, Zinovyevciler, Buharinciler ve diğer burjuva ajanları ve çeşitli oportünizm türleri gibi Leninizm düşmanlarına karşı mücadelede Marksizm-Leninizm'i korudu ve geliştirdi. Çeşitli teorik yazılarıyla Uluslararası Komünist Harekete kalıcı katkılarda bulunmuştur.

Mao-Maoizm

Mao Yoldaş Çin devrimini ve uluslararası proleter devrimini Marksizm-Leninizmin evrensel hakikatiyle birleştirdi. Marksizm-Leninizm'i miras aldı, korudu ve geliştirdi. Marksizm-Leninizm'i felsefe, politik ekonomi, askeri bilim ve bilimsel sosyalizm alanlarında yeni ve daha yüksek bir aşamaya taşıdı. Mao Yoldaş, Marksist-Leninist Strateji-Taktik'i daha da geliştirdi. Sömürge, yarı-sömürge, yarı-feodal Çin'deki 28 yıllık devrimci mücadele sürecinde ve kapitalist Avrupa'dan tamamen farklı bir durumdaki Çin deneyimiyle Uzun Süreli Halk Savaşı kavramını geliştirdi. Yeni Demokrasi teorisi Marksizm-Leninizm cephaneliğine farklı bir katkıdır.

Çin devrimi 1949'da başarılı oldu. Daha sonra Kruşçev revizyonizmine ve modern revizyonizme karşı dünya çapında bir mücadele sürecinde Marksizm'e son derece büyük birkaç ekleme yaptı. Bu teorik mücadele Uluslararası Komünist Harekette 'Büyük Tartışma' olarak anılmaya başlandı. O zamandan beri Marksizm-Leninizm cephaneliğine eklemeler yaptı. Dünyayı sarsan Büyük Proleter Kültür Devrimi'ni (BPKD) başlattı ve yönetti. Kültür Devrimi, Uluslararası Komünist Harekette tarihi bir dönüşe işaret eder. Dönem boyunca, Sosyalist bir ülkede kapitalist restorasyonu önlemek, Sosyalist sistemi ve proletarya diktatörlüğünü güçlendirmek ve tüm dünyada Komünizme doğru ilerlemek amacıyla proletarya diktatörlüğünde sürekli devrim teorisini geliştirdi. Genel olarak Mao Yoldaş, Marksizm-Leninizm bilimini üçüncü, daha yüksek ve niteliksel olarak yeni aşamasına geliştirmiştir.

Mao, bilgi teorisi de dahil olmak üzere diyalektik materyalizmin, proleter felsefenin geliştirilmesinde değerli hizmetlerde bulundu. Çelişkiler ilkesini geliştirdi ve kavramsal bir sıçrama getirdi. Çelişkiler ilkesinin, karşıtların birliği ve mücadelesinin, insanların doğası ve düşünceleri de dahil olmak üzere toplumu kontrol eden temel hareket kuralı olduğunu öne sürdü. *"...Bilimsel Sosyalizm, felsefe ve ekonomi politik Marksizmin üç temel bileşenidir. Sınıf mücadelesi sosyal bilimin temelidir..."* demiştir. Ayrıca üretim güçleri, üretim ilişkileri, teori ile pratik, ekonomik temel ile üstyapı, madde ile bilinç ve diğer olgular arasında diyalektik bir anlayış geliştirmiştir. 'Halka Hizmet' ve 'Kitle Çizgisi' kavramları Mao'nun tüm eserlerinin pratiğindeki anlayışla ilgili ana bileşenlerdir. Partiyi ve tüm toplumu feodal ve burjuva değerlere karşı mücadele edecek şekilde biçimlendirmek ve parti içindeki burjuva merkezleri hedef almak üzere gerçekleşen Büyük Proleter Kültür Devrimi bu inceleme yöntemini zenginleştirmiştir.

Sovyet ekonomisinin derinlemesine eleştirel bir analizini yapmış, Sovyet Rusya'daki Sosyalist inşanın olumlu ve olumsuz deneyimlerinden dersler çıkarmış ve Sosyalist inşayı kontrol eden belirli hareket kurallarını analiz etmiştir. 'İki ayak üzerinde yürüme' sloganıyla üretim güçlerinin büyümesi ile üretim ilişkilerinde buna tekabül eden değişim arasında uygun dengenin korunması gerektiğini söyledi. Üstyapı ve bilincin altyapıyı değiştirebileceği ve üretim ilişkilerini tutarlı bir şekilde geliştirmek için siyasetin tüm alanlarda hakim olması gerektiği sonucuna varmıştır. Mao'nun bir diğer büyük katkısı da bürokratik sermayenin emperyalizm ve feodalizmle iç içe geçtiği ve komprador bir karaktere sahip olduğudur.

Mao sadece bilimsel sosyalizm alanında Leninist 'İki Aşamalı Devrim' kavramını geliştirmekle kalmadı, aynı zamanda Sosyalist dönüşümün ilkelerini de geliştirdi. Yeni demokrasi sadece feodal sistemi değil emperyalizmi de hedef aldı. Burjuva demokratik görevlerin bu aşamada ancak Dünya Sosyalist Devrimi'nin bir parçası olarak proletaryanın önderliğinde tamamlanacağını teyit etti. Mao ilk kez, proletarya diktatörlüğüne dönüşümün ilk aşaması olarak dört sınıfın demokratik halk diktatörlüğünden oluşan Sosyalist dönüşümlü devlet kavramını oluşturdu. Daha sonra Mao, demokratik devrimci aşamadan Sosyalist aşamaya dönüşümün teorik, siyasi, kültürel ve ekonomik temellerini de oluşturmuştur. Mao, Sosyalizmin ilk aşamasından daha yüksek aşaması olan Komünizme nasıl geliştirileceğine ilişkin devrimci anlayışı büyük ölçüde açıklamıştır.

Proleter taktiklere gelince, devrimin cephaneliğine 'Uzun Süreli Halk Savaşı'nı ekledi. Bu, devrimci strateji-taktiklere hayati bir katkıdır. Niteliksel olarak yenidir. Sadece Leninist proletarya partisi anlayışını daha da geliştirmekle ve demokratik merkeziyetçilik temelinde yeni bir tür parti inşa etmekle kalmadı, aynı zamanda eleştiri-özeleştiri, düzeltme kampanyası yürütebilen ve iki çizgi mücadelesi yoluyla gelişebilen yeni bir tür parti inşa etti. Birleşik Cephe ve ilkeleriyle ilgili kapsamlı bir teori geliştirdi. Mao askeri teoriyi uluslararası

proletaryaya devretti. Halk Savaşı kavramıyla devrim teorisini ve pratiğini yeni ve daha yüksek bir aşamaya taşıdı. Gerilla savaşının 'düşman saldırmaya başladığında geri çekilme, düşman yorulduğunda taciz etme, düşmanı geri çekilirken kovalama' gibi kurallarıyla güçlü bir kuvvetin karşısına etkili bir şekilde çıkabileceğimizi kanıtladı.

Devrim ister Uzun Süreli Mücadele yolunu isterse Genel Ayaklanma yolunu seçsin, Halk Savaşının temel kavramları dünyanın her yerinde geçerli olacaktır. Silahlı güç yoluyla iktidarı ele geçirmek, mevcut devlet mekanizmasını yok etmek her devrimin merkezi görevi olmalıdır. Tüm pratik, silahlı mücadeleyi merkeze alarak inşa edilmeli ya da genel ayaklanma için hazırlık eylemleri hızlandırılmalıdır. Şu anda bile, Halk Savaşı düşmanı yenmek için en kapsamlı yöntemdir. Halk Savaşı, Çin devriminin somut devrimci pratiğinden sömürge, yarı-sömürge, yarı-feodal ülkeler için evrensel bir ilke haline geldi. Bu, emperyalizmi, feodalizmi ve burjuvaziyi ortadan kaldırmak için proletaryanın elinde bilimsel olarak en üst düzeyde geliştirilen savaş ilkesidir. Bu, tüm dünyada emperyalizme karşı savaşın ana silahlarından biridir.

Mao'nun geliştirdiği bir diğer yeni teori de Parti, Ordu ve Birleşik Cephe'nin 'Üç Muhteşem Silah' olduğudur. *'18 yıllık deneyimimiz Birleşik Cephe ve Silahlı mücadelenin düşmanı yenmek için iki temel silah olduğunu göstermektedir. Birleşik Cephe silahlı mücadeleyi sürdürmektir. Parti, Birleşik Cephe ve Silahlı mücadelenin bu iki silahını ele alan ve düşman üslerini parçalayan cesur bir savaşçıdır. Bu üçü birbiriyle bu şekilde ilişkilidir'.* Demokratik Merkeziyetçilik, proletarya partisinin inşasının kuralları teorisine ilişkin önemli bir katkıdır.

Mao, Kadın sorununa, Sanat ve Kültüre, Emperyalizme ve Ulusal Soruna yönelik anlayışı açıklamıştır. Rusya'da öne çıkan Kruşçev'in modern revizyonizmine karşı Çin Komünist Partisi'nin Mao önderliğinde verdiği teorik mücadele 'Büyük Tartışma' olarak bilinmektedir. Mao, BPKD'ni proletarya diktatörlüğünün korunması ve uygulanmasında niteliksel bir sıçrama olarak yönetti. 'Karargahları bombalayın' sloganıyla 'üstyapıda sınıf mücadelesini' ele aldı. Böylece bu bilimi, Marksizm-Leninizm gerçeğini Çin devriminin somut pratiğiyle birleştirme sürecinde yeni, niteliksel ve daha yüksek bir aşamaya doğru geliştirdi.

Bugünün bakış açısıyla Maoizm, 'sosyalizmden geri dönüşleri' anlamak için özellikle gereklidir. Marksizm Leninizm Maoizm sayesinde sosyalist toplumdan geriye dönüşleri açıklayabiliriz ve dahası geriye dönüş tehlikesine karşı Mao Yoldaş'ın önderlik ettiği Büyük Proleter Kültür Devrimi gibi "binlerce kültürel devrim gerçekleştirme" zorunluluğu silahıyla donanabiliriz.

Marksizmin Yeni, Üçüncü ve Daha Yüksek Aşaması Olarak Marksizm-Leninizm-Maoizm

'Marksizm-Leninizm-Maoizm, esas olarak Maoizm' kavramı Marksizm-Leninizm-Maoizm'in kapsayıcılığını sağlamaz Bu, proleter teorinin bölünmez, canlı bir varlık olduğu ve şimdiye kadar proleter devrimci pratikten evrensel

olarak elde edilen her şeyin bunun içinde gömülü olduğu anlayışına aykırıdır. Bu aynı zamanda bilimsel sosyalizmi geçmişte bırakmak ve Mao Tse-tung'un katkısını anlamamak anlamına gelir. Bu son derece güçlü bir silahtır. Bu silahla, burjuva sınıf ideolojisine ve Maoizm örtüsü altında olanlar da dahil olmak üzere her türlü revizyonizme karşı savaşabilir ve onları yenebiliriz.

Marksizm bir doğa, toplum ve insan düşüncesi süreci bilimi ve devrimci bir bilim olarak ortaya çıkmıştır. Proletaryanın kendi geleceği ile birlikte toplumun geleceğini de şekillendirebilecek devrimci bir sınıf olarak ortaya çıktığı dönemde doğmuştur. Yeni ve daha yüksek bir aşamaya geçerek Marksizm-Leninizm'e dönüştü. Daha sonra Marksizm-Leninizm-Maoizm olarak daha da gelişti. Kapsamlı bir felsefi sistem, politik ekonomi, bilimsel sosyalizm ve dünyayı anlamak ve devrim yoluyla dönüştürmek için strateji ve taktiklerdir.

1969'da Mao Yoldaş'ın önderliğinde gerçekleştirilen ÇKP Dokuzuncu Kongresi, Mao Düşüncesi (şimdiki adıyla Maoizm) hakkında tarihi ve kapsamlı bir analiz sunmuştur. Buna göre Mao Düşüncesi, Büyük Tartışma döneminden bu yana dünya Marksist-Leninistleri tarafından kabul görmüş, tarihi bir önem kazanmış ve ÇKP Dokuzuncu Kongresi'ne kadar proleter ideolojinin gelişiminde niteliksel, yeni ve daha yüksek bir aşama haline gelmiştir.

Marksizm-Leninizm-Maoizm kapsamlı bir bütündür. Maoizm günümüzün Marksizm-Leninizm'idir. Maoizmi inkar etmek Marksizm-Leninizmi inkar etmektir. Maoizm felsefe, ekonomi politik, sosyal bilim, parti inşası, Halk Savaşı yoluyla Yeni Demokratik Devrim, Sosyalist devrim, örgütlenme ve Proleter Kültür Devrimi gibi diğer birçok konuda belirgin katkılarda bulunmuştur.

Modern revizyonizmi alt etmek Marksizm-Leninizm-Maoizmi geliştirmenin bir parçasıdır

Sovyet sosyal-emperyalizmi süper güç olmaktan çıktığından beri, Avakian'ın 'ABD tek hegemonik süper güçtür' ve Prachanda'nın 'ABD küreselleşmiş emperyalist bir devlettir' şeklindeki neo-revizyonist teorileri ortaya çıktı. Kautsky'nin 'ultra-emperyalist' teorisi tüm bu oportünist 'modern' teorilerin temelini oluşturmaktadır. Bu teoriye göre emperyalizme karşı zafer kazanmak imkansızdır. Nepal Maoist partisi buna dayanarak komprador egemen sınıflarla el ele vermiş ve Nepal devrimine, Halk Savaşına, Dünya Komünist hareketine, özellikle de Güney Asya devrimci hareketine ağır bir şekilde ihanet etmiştir. Marksizm-Leninizm-Maoizm teorisini bir bütün olarak anlamak, bu tür neo-revizyonist yanlış teorileri yenmek için hayati bir unsur olacaktır.

Marksizm ile oportünizm arasındaki sınır çizgisi, proletarya diktatörlüğünde sınıf mücadelesinin sürdüğünü ve daha da girift hale geldiğini kabul etmektir.

Bugün bunu kabul edenler – sosyalizm sürecinde Komünizme ulaşana kadar sınıfların ve antagonistik sınıf çelişkilerinin varlığını; parti içinde burjuva sınıfının varlığını ve proletarya diktatörlüğü altında devrimi gerçekleştirmek gerekliliğini - gerçek Marksist-Leninist-Maoistlerdir.

Böylece, Marksizm-Leninizm-Maoizmi; bu proleter bilimini ancak yaratıcı uygulama sürecinde ve devrimci deneyimlerimizden sentezleme sürecinde zenginleştirebileceğimizi görüyoruz.

Uluslararası durum

Uluslararası alanda, üç temel çelişki her geçen gün daha da yoğunlaşıyor. Tüm dünyaya yayılan ekonomik kriz ezilen halkları daha da yoksulluğa itiyor. Servet, sömürücü sınıflar eliyle büyük ölçekte biriktiriliyor. İşsizlik, enflasyon, hastalıklar, çevre, gıda ve benzeri krizler ezilen dünya halklarını tarifsiz sıkıntılara sokuyor. Halkların temel sorunları her geçen gün artıyor. Bu durumu sadece ezilen ülkelerde değil, kapitalist-emperyalist ülkelerde de görüyoruz. Emperyalizm, krizini aşmak için dünya çapında ezilen halklar ve uluslar üzerinde daha fazla baskı uyguluyor. Dünya ekonomik krizi tüm çelişkileri yoğunlaştırmakta ve yeni bir devrimler dalgası için nesnel olarak elverişli koşullar yaratmaktadır. Devrimci alternatif daha önce görülmemiş bir şekilde acil bir gereklilik olarak ortaya çıkmaktadır. Bunu yerine getirme sorumluluğu Marksist-Leninist-Maoist partilere düşmektedir.

Emperyalistler arasında dünya pazarları ve kaynakları için çekişme artıyor. Bunun son örneği, İsrail'in ABD emperyalizminin desteğiyle Filistin'e saldırmasıdır. Filistin Ulusal Kurtuluş mücadelesi örgütü 'Hamas'ın İsrail'in işgali altındaki Filistin topraklarında bulunan İsrail askeri üslerine saldırması bu mücadelede yeni bir dönemeçtir. Gerici İsrail buna karşı 'terörle savaş' adı altında Filistin halkını bombalıyor. Filistin'in haklı ulusal kurtuluş mücadelesine verilen destek, emperyalist ülkelerin halkları da dahil olmak üzere dünyanın dört bir yanındaki insanlardan şimdiye kadar görülmemiş bir destek kazanıyor. ABD'den başlayıp Kanada'ya yayılan otomotiv işçilerinin grevi, kapitalist-emperyalist ülkelerde proletarya ile burjuvazi arasında yükselen çelişkiyi gözler önüne seriyor. Almanya ve İngiltere gibi diğer ülkelerde de işçi mücadeleleri devam ediyor. Asya, Afrika ve Latin Amerika halkları emperyalistlere ve onlara tabi olan egemen sınıflara karşı çeşitli yol ve yöntemlerle mücadele etmektedir. Bütün bunlar koşulların devrim için elverişli hale geldiğini göstermektedir.

Rusya, ABD ile Rusya arasındaki emperyalist çekişmenin ve ABD emperyalist hegemonyasının bir sonucu olarak Ukrayna'ya karşı saldırı savaşı başlattı. Vekalet savaşı son 20 aydır devam ediyor. ABD ile Çin arasında Tayvan konusunda gerilim artıyor. Öte yandan Batı Asya'da tüm bunlar arasında işbirliği-çekişme, esas olarak çekişme yoğunlaşıyor. Emperyalist ülkelerin dünyayı yeniden paylaşmak için savaşa hazırlanmaları 3. Dünya Savaşı tehlikesini artırıyor. ABD, çok kutuplu bir dünyanın ortaya çıkışını ve hegemonik süper güç statüsünü tehlikede görüyor ve başta Çin ve Rusya olmak üzere diğer rakip emperyalist ülkelerle ciddi bir çatışma içinde.

Bu arada Çin ve Rusya çok taraflılık adına çok kutuplu dünyayı pekiştirmek için mücadele etmektedir. ABD-NATO'nun tehlikeli stratejileri dünyanın çeşitli

bölgelerinde gerilimi arttırıyor. Bu da Üçüncü Dünya Savaşı'na yol açacak durumu yoğunlaştırıyor.

Halk Savaşının Uygulanabilirliği

'Silahlı güç yoluyla iktidarı ele geçirme ve sorunu savaş yoluyla çözme' ilkesi dünyada çeşitli durumlarda çeşitli biçimlerde uygulanmaktadır. MLM anlayışına göre kapitalist-emperyalist ülke halkları için yol Genel Silahlı Ayaklanma, yarı-sömürge, yarı-feodal ülke halkları için yol ise Uzun Süreli Halk Savaşı'dır (USHS). Mao Yoldaş'ın Halk Savaşı anlayışında tarif ettiği ilkeler tüm dünyada bu iki yol için de geçerlidir. Bunlar uygulanmalıdır. Bu evrensel önemi nedeniyle, kapitalist-emperyalist ülkelerdeki sınıf mücadelesi ile yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerdeki Uzun Süreli Halk Savaşı diyalektik olarak birbirine bağlıdır.

Halk Savaşı stratejisinin can damarı, hükümetin paralı silahlı kuvvetlerinin çok küçük bir azınlığı tarafından korunan sınıf düşmanlarını yenmek için kesinlikle herhangi bir ülkede çoğunluğu oluşturan geniş halka bağlıdır. Başkan Mao, "Parti ve kitleler var olduğu sürece her türlü mucize yaratılabilir" sözleriyle Halk Savaşında Komünist Partinin ve kitle çizgisinin önderliğini vurgulamıştır. Komünist Parti ve kitleler Halk Savaşının can damarıdır. Lenin Yoldaş'ın 'Devlet ve Devrim'de dediği gibi, "Marx ve Engels'in tüm teorisinin temelinde, kitlelere sistematik olarak bu ve tam da bu şiddetli devrim görüşünü aşılama gerekliliği yatar." Halka güvenerek, halkı düşmana karşı savaşmak üzere silahlandırarak düşmanı kendi bölgesinde durmaksızın çalışmaya devam edecek kadar zor duruma sokabiliriz. Karşı taktik savaşta çok büyük güçleri merkezileştirerek ve düşmanı kitlelerden tecrit ederek düşmanı parçalar halinde ortadan kaldırabiliriz. Mao'nun ortaya koyduğu 'düşman ilerlerken geri çekilmek, düşman yorulduğunda taciz etmek ve geri çekilirken kovalamak' şeklindeki gerilla savaşı kurallarını uygularsak, güçlü bir kuvvetle etkili bir şekilde karşı karşıya gelebiliriz.

Mao Yoldaş tarafından formüle edilen Uzun Süreli Halk Savaşı üç stratejik aşamadan geçer - stratejik özsavunma, stratejik denge, stratejik karşı-saldırı. Mao gerilla, hareketli ve mevzii savaşın kurallarını ve bunlar arasındaki ilişkiyi ayrıntılı bir şekilde geliştirmiştir. Halk Savaşı uzun süreli olmasına rağmen, ani kararlarla hareket etmenin seferlerde ve savaşlarda ana ilke olması gerektiğini söyledi. Merkezi stratejik komuta ve merkezi olmayan komutadan oluşan yeni bir tür liderlik sistemi geliştirdi. Mao, Halk Savaşı kavramını, stratejik karşı saldırı - öz savunma, düşmanın ortadan kaldırılması, savaşın görevleri, güçlerin merkezileşmesi ve ademi merkezileşmesi, halkın siyasi seferberliği ve subaylar ile askerler, halk ordusu ve halk arasındaki sorunlar gibi konuları dikkate aldı. Öncelikli koşul, temel kurumsal biçim olarak Halk Ordusu'nun oluşturulmasıdır. Gerilla savaşı, görece zayıf bir gücün hükümetin silahlı kuvvetlerine karşı savaşması için birincil koşuldur.

Dünya Savaşı sırasında ve faşizmin ilk dönemlerinde şehir ve kırsal gerilla savaşından yararlanılmış ve silahlı halk direnişi başlatılmıştır. Tüm Avrupa'da ve özellikle İtalya, Fransa ve İspanya'da gerillalar faşist güçlere karşı gerilla yöntemleriyle etkili bir şekilde mücadele ettiler. Komünistlerin yanı sıra yurtseverler de bu tür mücadelelerde yer aldı. İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra bile ulusal kurtuluş mücadeleleri gerilla yöntemlerini benimseyerek ve Halk Savaşı stratejisini temel alarak mücadelelerini kararlılıkla sürdürebildiler. Gerilla taktiklerini uygulayan halkı silahlandırarak mücadelelerini sürdürebildiler.

İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra emperyalistler, özellikle de ABD emperyalistleri Çin, Vietnam, Kuzey Kore, Küba ve Hint-Çin'deki Halk Savaşlarından ağır darbeler aldılar. Bu Halk Savaşları kalıcı bir korku yarattı.

Son zamanlarda Irak, Afganistan ve diğer ülkelerin halkları ABD ve İngiliz emperyalistlerine karşı mücadelelerinde gerilla taktiklerini kullandılar. Emperyalistleri onlarca yıl boyunca istikrarlı bir şekilde kontrol altında tutabildiler.

Emperyalizmin yükselen kriziyle birlikte faşizm bir kez daha tüm dünyada su yüzüne çıkıyor. Bir yandan faşist klikler ve partiler yükselirken, diğer yandan devlet ve hükümetler daha da faşist bir karakter kazanıyor. Baskıcı mekanizmalar, Yüksek Teknoloji yöntemleriyle istihbarat ağı birçok ülkeyi polis devletine dönüştürüyor. Irkçı şovenizm, milliyetçi hegemonya, kastçılık, dini çılgınlık ve benzeri şeyler faşist yönetim için platformlara dönüşüyor. Bu koşullarda, aşırı merkezi devleti, ultra-modern silahları (Yüksek Teknoloji füzeleri, insansız hava araçlarıyla bombalama gibi), bilgi teknolojisini (4G ve 5G gibi), Yapay Zekayı (AI) kullanan sömürücü egemenlere karşı ancak Halk Savaşı yoluyla etkili bir şekilde mücadele edebiliriz. Filipinler, Türkiye, Hindistan ve Peru gibi ülkelerde Maoist partiler tarafından yürütülen Halk Savaşları, güçlü bir devlet mekanizmasına karşı savaşmakta, onu yok etmek için gerilla yöntemlerini kullanmakta ve Halk Savaşı yoluyla halkı harekete geçirme konusunda yeni deneyimler sunmaktadır.

Sonuç

Böyle bir durumda proletarya emperyalist savaşlara karşı birlik içinde mücadele etmelidir. Sosyalist bir temelin olmadığı koşullarda, eğer savaş çıkarsa, büyük Marksist öğretmen Lenin'in Rus devriminde gösterdiği gibi, 'savaşı iç savaşa dönüştürme' taktiğini benimsemeliyiz. Dünyanın karşı karşıya kaldığı çeşitli krizlere nihai çözüm Komünist toplumda bulunacaktır.

Yeni Demokratik Devrimler yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde Uzun Süreli Halk Savaşı yolunda ilerliyor. Filipinler, Türkiye, Hindistan, Peru ve benzeri ülkelerde, emperyalist efendilerinin desteğiyle ülkenin sömürücü egemen sınıflarının baskıcı kampanyalarına karşı Halk Savaşları devam ediyor. Diğer bazı ülkelerde de hazırlıklar devam ediyor. Mevcut durumda dünya proletaryasının yarı-sömürge, yarı-feodal ülkelerde ve kapitalist-emperyalist ülkelerde sınıf mücadelelerini geliştirme ve proleter partileri güçlendirme görevi vardır. Bugün

çeşitli türden revizyonistlerin, neo-revizyonistlerin, gericilerin Komünizme, MLM'ye ve devrimci hareketlere yönelik teorik saldırısıyla yüzleşmemiz gerekiyor. Oportünist teorilere ve sahte devrimcilerin insanların zihinlerini kirleten, onları savaştan ve devrim yolundan ve kapitalizmin-emperyalizmin teorik tasfiyesinden saptırmayı amaçlayan çeşitli türden küçük burjuva tasfiyeci teorilerine Maoist anlayışla karşılık vermeliyiz. Proleter bir ordu, sınıf savaşı, devrimci savaş, Uzun Süreli Halk Savaşı ve devrimci Birleşik Cephe inşa edebilecek kararlı Bolşevik partiler inşa etmeliyiz. Devrimci hareketleri başarıyla ilerletmeliyiz.

Bu görevleri yerine getirmek için, halkı emperyalizmden, tüm gerici sınıflardan ve tüm baskı ve zulümden kurtarmak için; yeni bir dünya, Sosyalizm-Komünizm kurmak için; Mao Tse-tung'un Halk Savaşının uzun süre devam eden ana silah olduğuna dair teorisini yineleyelim. Bu Mao Yoldaş'a gerçek bir saygı duruşu olacaktır.

Mao şöyle demiştir: *'...çeşitli ülkelerdeki halklar saldırganları yenmek için sürekli olarak devrimci savaşlar yürütmektedir. Yeni bir dünya savaşı tehlikesi hala mevcuttur ve tüm ülkelerin halkları buna hazırlıklı olmalıdır. Ancak devrim bugün dünyadaki ana eğilimdir'*- **'Dünya Halkları, Birleşin ve ABD Saldırganlarını ve Onların Tüm Koşan Köpeklerini Yenin', 23 Mayıs 1970.**

Yaşasın Proleter Enternasyonalizmi!
Yaşasın Dünya Sosyalist Devrimi!
Yaşasın çeşitli ülkelerin proleter devrimci parti ve örgütlerinin birliği!
Yaşasın Marksizm-Leninizm-Maoizm!

Hindistan Komünist Partisi (Maoist)
Komünist (Maoist) Parti Afganistan
Türkiye Komünist Partisi - Marksist Leninist (TKP-ML)
Komünist İşçi Birliği (mlm) Kolombiya
Galiçya Maoist Komünist Partisi İnşaa Komitesi*
Maoist Komünist Parti - İtalya*
Purbo Bangla Proleter Partisi (PBSP/Bangladeş)*
Nepal Devrimci Komünist Partisi
Yeni İmza:
Brezilya'nın Komünist Yeniden Yapılanması – RCB
Kızıl Yol İran (Moist Grup)

**GMKPİA, içeriğinin çoğunu kabul ederek bu bildiriyi imzalar, ama Uzun Süreli Halk Savaşının evrenselliğini savunur.*

**KP Maoist İtalya, Mao Tsetung'un Halk Savaşına ilişkin öğretilerinin evrenseldir, ancak kapitalist/emperyalist ülkelerde ve emperyalizm tarafından ezilen ülkelerde belirli ve farklı biçimlerde uygulanmaları gerekir.*

** PBSP/Bangladeş rezerv ile imzaladı*
Diğer MLM Tarafları ve kuruluşları bu Ortak Deklarasyonu imzalayabilir

Link: https://www.tkpml.com/buyuk-marksist-ogretmen-yoldas-mao-tse-tungun-130-dogum-yildonumu-vesilesiyle-ortak-deklarasyon/?swcfpc=1